

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ในขณะที่อยู่ที่ที่คุณต้องจดจำโลกใหม่และทำให้จิตวิญญาณของคุณบริสุทธิ์
- คำถาม:** พ่อได้ให้ความเข้าใจอะไรแก่ลูกที่เปิดโลกของสติปัญญาของคุณ?
- คำตอบ:** พ่อได้ให้ความเข้าใจของละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ที่ก่อเรัจลือกที่ลือกสติปัญญาของคุณนั้นถูกเปิดออก สติปัญญาของคุณเปลี่ยนจากหินและถูกทำให้สูงส่ง พ่อให้ความเข้าใจแก่ลูกว่านักแสดงแต่ละคนในละครนี้มีบทบาทที่คงอยู่ตลอดไปของตนเองที่จะเล่น ไม่ว่าอะไรก็ตามที่คุณแต่ละคนศึกษาเล่าเรียนในวงจรก่อนหน้านี้ลูกก็จะทำเช่นนั้นในเวลานี้ ลูกจะเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของคุณ

โอมซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และสอนลูกๆ ทางจิต จากช่วงเวลาที่ท่านกลายเป็นพ่อของเราท่านก็กลายเป็นครูของเราด้วยเช่นกันและท่านก็ให้คำสอนแก่เราในรูปของสัตว์ด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าเพราะเมื่อท่านคือพ่อ ครู และสัตว์ ท่านก็จะไม่ได้เป็นเด็กเล็กๆ ท่านเป็นผู้ที่สูงส่งและยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อรู้ว่าลูกทั้งหมดเป็นลูกของท่าน ตามแผนของละครลูกเคยเรียกหาท่านเพื่อมาและนำลูกไปสู่โลกที่บริสุทธิ์แต่ลูกก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลาที่คุณเข้าใจแล้วว่ายุดทองเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์และยุคเหล็กเรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกพูดด้วยเช่นกันว่า โปรดมาและปลดปล่อยพวกเราจากกรงขังของราวัน! ปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์ทั้งหมดของเราและพาพวกเรากลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของเรา ชื่อทั้งสองนั้นดีมาก: การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตหรือดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข! ไม่มีสติปัญญาของผู้ใดนอกจากของลูกๆ ที่รู้ว่าดินแดนแห่งความสงบอยู่ที่ไหนหรือดินแดนแห่งความสุขอยู่ที่ไหน พวกเขาไม่รู้คิดโดยสิ้นเชิง เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลับมาารู้คิด ผู้ที่ไม่รู้คิดมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการกลับมา รู้คิดเหมือนพวกเขา (ลักษมีและนารายณ์) ลูกต้องสอนทุกคนว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของที่นี่คืออะไร? คือการกลายเป็นเทพจากมนุษย์ นี่คือโลกมนุษย์และนั่นคือโลกแห่งเทพ ยุคทองคือโลกของเทพและดังนั้นยุคเหล็กจะเป็นโลกของมนุษย์อย่างแน่นอน เนื่องจากเวลานี้เราต้องกลายเป็นเทพจากมนุษย์ เราต้องอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดอย่างแน่นอน คนเหล่านั้นคือเทพและคนเหล่านั้นคือมนุษย์ เทพมีความรู้คิด พ่อทำให้พวกเขาเรียนรู้คิดท่านคือนายของโลก แม้ว่าท่านไม่เคยกลายเป็นนายของโลกนั้นแต่ก็ยังมีความสรีรวิญญูนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้เดียวที่ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกใหม่และมีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกเก่า ภาพของเทพเหล่านั้นอยู่เบื้องหน้าลูก มีคำยกย่องพวกเขา ทุกวันนั้นแม้แต่วัตถุธาตุทั้งห้าก็ได้รับการกราบไหว้บูชา พ่ออธิบายว่าเวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกแต่ละคนก็เข้าใจตามลำดับกันไปด้วยเช่นกันตามความเพียรพยายามของลูกว่าลูกได้วางเท้าข้างหนึ่งในสวรรค์และเท้าอีกข้างหนึ่งในนรก แม้ว่าลูกจะมีชีวิตอยู่ที่นี้สติปัญญาของลูกก็อยู่ในโลกใหม่ ดังนั้นลูกต้องจดจำผู้เดียวที่ส่งลูกไปสู่โลกใหม่ ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อท่านนั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ชีพบาบาแห่งนี้และอธิบายสิ่งนี้ พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาอย่างแน่นอน แต่พวกเขาไม่รู้ว่เมื่อไหร่ที่ท่านมาหรือท่านทำอะไรเมื่อท่านมา พวกเขาเฉลิมฉลองกลางคืนของชีวาและพวกเขาก็เฉลิมฉลองการเกิดของกฤษณะเช่นกัน พวกเขาไม่ได้ใช้คำเดียวกันสำหรับชีพบาบาเหมือนกับที่พวกเขาทำกับกฤษณะ แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่า “ชีพราตรี” พวกเขาไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น มีการอธิบายความหมายแก่ลูกๆ แล้ว มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในตอนท้ายของยุคเหล็กและมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทอง เวลาที่คุณได้รับความรู้แล้วและลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของวงจร ผู้ที่เคยศึกษาสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วก็จะศึกษาในเวลานี้ ไม่ว่าพวกเขาจะทำความเพียรพยายามอะไรพวกเขาก็จะเริ่มทำสิ่งเดียวกันนั้นอีกครั้งและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามนั้น ทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกคือผู้ที่ได้รับสถานภาพที่สูงส่งแล้วเป็นผู้ที่ลงไปตามนั้น พ่อได้อธิบายแล้วว่าดวงวิญญาณของมนุษย์ทุกคน,ทุกคนในลูกประจำลงมาตามลำดับกันไป นักแสดงแต่ละคนได้รับบทบาทของตนเองที่จะเล่น – บทบาทอะไรก็ตามที่แต่ละคนเล่นในแต่ละช่วงเวลา พ่อนั่งที่นี้และอธิบายว่าละครที่คุณสร้างขึ้นคงอยู่ตลอดไป เวลาที่คุณต้องอธิบายให้แก่น้องของคุณในสิ่งที่พ่อสอนลูก สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของคุณว่าพ่อมาและอธิบายแก่พวกเราทุก 5000 ปีแล้วเราก็ต้องอธิบายสิ่งนี้แก่น้องของเรา ในแง่ของดวงวิญญาณลูกทั้งหมดคือพี่น้อง พ่อพูดว่าเวลานี้ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อของเขาเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์พวกเขาก็ได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์เครื่องประดับ(ร่างกาย)ของเขาก็ไม่บริสุทธิ์เช่นกัน ทุกคนตามลำดับกันไป รูปลักษณะและกิจกรรมของแต่ละคนนั้นก็ไม่สามารถเหมือนกันกับอีก

คนได้ แต่ละคนก็เล่นบทบาทของตนเองตามลำดับกันไป ไม่สามารถที่จะมีการเปลี่ยนแปลงแม้แต่บ่อยในละคร ลูกจะเห็น
จากเดียวกันในวันพรุ่งนี้ที่ลูกเคยเห็นเมื่อวานนี้ สิ่งเดียวกันจะซ้ำรอย นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัดของเมื่อวานและวันนี้ ได้
อธิบายแก่ลูกเมื่อวานว่าลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรอย่างไรและลูกสูญเสียอาณาจักรนั้นไปอย่างไร วันนี้เวลานี้ลูกเข้าใจ
ความรู้นี้เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร วันนี้บาร์ดเตือนรูกเก่าและวันพรุ่งนี้ก็จะเป็นสวรรค์ใหม่ สติปัญญาของลูกรู้ว่า
เวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่โลกใหม่ ลูกกำลังจะกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา ผู้ที่สูงส่งจะอยู่ในโลกที่สูงส่งอย่างแน่นอน
ลักษณะและนารายณ์นั้นสูงส่งและดังนั้นพวกเขาจึงอาศัยอยู่ในสวรรค์ที่สูงส่ง ผู้ที่คดโกงจะอาศัยอยู่ในนรก เวลานี้ลูก
เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้ มีเพียงเมื่อลูกเข้าใจละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้อย่างชัดเจนมากแล้วเท่านั้นที่สิ่งนั้นจะนั่งอยู่ในสติ
ปัญญาของลูก พวกเขาเฉลิมฉลองกลางคืนของชีวาแต่พวกเขาไม่รู้อะไรเลย ดังนั้นลูกๆ ต้องได้รับการทำให้สดชื่นแล้วลูก
จะต้องทำให้ผู้อื่นสดชื่น เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้วและลูกก็ได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า
พ่อไม่ได้เข้าไปในสวรรค์ บทบาทของพ่อคือการเปลี่ยนโลกนี้จากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ที่นั่นลูกมีสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีขีด
จำกัดในขณะที่ที่นี้ลูกล้มละลาย เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อให้มาและให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแก่ลูก ลูกได้รับมรดก
ที่ไม่มีขีดจำกัดทุกอย่างจริงและแล้วลูกก็กลับมายากจนขึ้นแค้นทุกอย่างจริงด้วยเช่นกัน เมื่อลูกใช้ภาพเพื่ออธิบายพวกเขาจะ
สามารถเข้าใจได้ ลักษณะและนารายณ์ซึ่งเป็นเทพที่สำคัญที่สุดนั้นก็กลายเป็นมนุษย์ธรรมดาในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด เวลา
นี้ลูกๆ ได้รับความรู้แล้ว ลูกรู้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว โลกของเทพนั้นก็เรียกว่าไวกุณท์และดินแดนสุขาวดีด้วยเช่นกัน ลูกจะไม่เรียกบาร์ดด้วยชื่อนั้นในเวลานี้ เวลานี้คือโลกปีศาจ เวลานี้เป็นการบรรจบ
กันของตอนสิ้นสุดของโลกปีศาจและตอนเริ่มต้นของโลกเทพ เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกไม่สามารถได้ยินสิ่งเหล่านี้
จากปากของคนอื่น พ่อมาและใช้ปากของผู้นี้ ผู้คนไม่เข้าใจว่าท่านใช้ปากของใคร พ่อเข้ามาประทับอยู่ในผู้ใด? ลูกดวง
วิญญาณประทับอยู่ในร่างกายของลูกเอง ชีพบาบาไม่ได้มีพาหนะของท่านเองท่านจึงต้องการปากอย่างแน่นอน ไม่เช่นนั้น
แล้วท่านจะสอนราชาโยคะแก่ลูกได้อย่างไร? ท่านจะไม่สอนลูกด้วยแรงบันดาลใจ ดังนั้นจงจดประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดไว้
ในหัวใจของลูก ความรู้ทั้งหมดที่อยู่ในสติปัญญาของพระเจ้านั้นควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน สติปัญญาของ
ลูกต้องดูดซับความรู้นี้ มีคำพูดว่า สติปัญญาของลูกนั้นลูกต้องใช้ไหม? สติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเข้าใจ
ด้วยสติปัญญาของเขา ใครทำให้สติปัญญาของลูกกลายเป็นหิน เวลานี้ลูกเข้าใจว่าราวันได้เปลี่ยนสติปัญญาของลูกให้
กลายเป็นอะไร เมื่อวานนี้ลูกไม่รู้เกี่ยวกับละครนี้ มีลોકก็อตเรจในสติปัญญาของลูก คำว่า “พระเจ้า” นั้นก็อยู่ในคำนั้น
สติปัญญาที่พ่อให้แก่ลูกนั้นก็เปลี่ยนไปเป็นสติปัญญาที่เป็นหิน แล้วพ่อก็มาอีกครั้งและเปิดล็อก ในยุคทองทุกคนมีสติ
ปัญญาที่สูงส่ง พ่อมาและให้คุณประโยชน์ทุกคน สติปัญญาของทุกคนนั้นก็เปิดขึ้นตามลำดับกันไป ดวงวิญญาณก็ลงมา
เรื่อยๆ ที่ดินคนแล้วคนเล่า ไม่มีใครสามารถคงอยู่เบื้องบน ไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์สามารถอยู่ที่นั่นได้ พ่อชำระลูกให้บริสุทธิ์
และพาลูกกลับไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณทั้งหมดที่บริสุทธิ์ก็อาศัยอยู่ที่นั่น นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตน เวลานี้ลูกๆ เข้าใจ
ทุกสิ่งและดังนั้นบ้านของลูกก็ดูเหมือนจะอยู่ใกล้กับลูกมาก ลูกมีความรักอย่างมากต่อบ้านของลูก ไม่มีใครมีความรักต่อ
บ้านหลังนั้นมากเท่ากับลูก อย่างไรก็ตามลูกก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน ในลูกผู้ที่รักพ่อก็รักบ้านด้วยเช่นกัน มีลูกที่เป็นที่รัก
เป็นพิเศษเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างดีและกลายเป็นลูกที่เป็นที่รักพิเศษจะประกาศสิทธิ์ใน
สถานภาพที่สูง ไม่ขึ้นอยู่กับการที่ลูกนั้นจะมีร่างกายที่แก่ชราหรือร่างกายที่เยาว์วัย ผู้ที่ฉลาดในความรู้และโยคะนั้นเป็น
ชีเนียร์ มีลูกที่เยาว์วัยมากมายที่ฉลาดในความรู้และโยคะและดังนั้นพวกเขาจึงสอนผู้ที่อายุมากกว่า ไม่เช่นนั้นแล้วกฎโดย
ทั่วไปผู้ที่แก่กว่าจะสอนผู้ที่อายุน้อยกว่า ทุกวันนี้มีคนที่ไม่กระแสร่วมด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริงทุกดวงวิญญาณนั้นกระแ
สรวม ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด ลูกจะชี้หน้าหนักดวงวิญญาณได้อย่างไร? ดวงวิญญาณเป็นเพียงดวงดาว จากการได้ยิน
คำว่า “ดวงดาว” ผู้คนก็มองขึ้นไปเบื้องบน เมื่อลูกได้ยินคำว่า “ดวงดาว” ลูกก็มองที่ตนเอง ลูกคือดวงดาวของโลกและ
ดวงดาวเหล่านั้นคือดวงดาวของท้องฟ้า ดวงดาวเหล่านั้นไม่มีชีวิตและลูกนั้นมีชีวิต ดวงดาวเหล่านั้นไม่เคยเปลี่ยนแปลง
ในขณะที่ลูกๆ ผู้เป็นดวงดาวนั้นใช้ 84 ชาติเกิด ลูกเล่นบทบาทที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น! ในขณะที่เล่นบทบาทของลูกประกาย
ของลูกก็กลับมาหมองมัวแบบเตอร์ของลูกก็กลับมาหมองมัว และแล้วเมื่อลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาหมองมัวอย่าง
สมบูรณ์พ่อก็มาและอธิบายความรู้แก่ลูกในวิธีที่แตกต่างกันมากมาย พลังที่ลูกดวงวิญญาณมีอยู่ภายในตัวลูกก็ใช้จน
หมดสิ้น เวลานี้ลูกต้องเติมตนเองด้วยพลังจากพ่อ เวลานี้ลูกกำลังเติมแบบเตอร์ของลูกอีกครั้ง มาหาสร้างอุปสรรค
มากมายในสิ่งนี้ เธอพยายามหยุดลูกจากการชำระแบบเตอร์ของลูกอีกครั้ง ลูกคือแบบเตอร์ที่มีชีวิต ลูกรู้ว่าลูกจะกลับมาส
โตประธานด้วยการมีโยคะกับพ่อ เวลานี้ลูกกลับมาโตประธาน มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการศึกษาที่มีขีดจำกัด
และการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้! ดวงวิญญาณทั้งหมดขึ้นไปตามลำดับกันไป จากนั้นพวกเขาก็ลงมาในเวลาของเขาเองเพื่อ
เล่นบทบาทของเขาเอง แต่ละคนได้รับบทบาทที่ไม่สูญสลายของเขาเองที่จะเล่น ลูกได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูก
มาแล้วกี่ครั้ง? เป็นเวลากี่ครั้งที่ลูกดวงวิญญาณได้รับการชำระและกลับมาหมองมัว? เมื่อลูกรู้ว่าแบบเตอร์ของลูกหมด

กำลังเหตุใดลูกจึงใช้เวลาานที่จะชาร์จแบตเตอรี่? เป็นเพราะมายาไม่ปล่อยให้ลูกชาร์จแบตเตอรี่ของลูก มายาทำให้ลูกลืมที่จะชาร์จแบตเตอรี่ของลูกเอง เธอทำให้แบตเตอรี่ของลูกหมดกำลังครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกพยายามที่จะจดจำพอแต่ก็ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ มายาแม้กระทั่งทำให้แบตเตอรี่ของผู้ที่ได้ชาร์จแบตเตอรี่ของพวกเขาอีกครั้งและที่เข้ามาใกล้สภาพที่สโตร์ประธานหมดกำลัง เธอทำให้พวกเขาทำความเข้าใจและปล่อยแบตเตอรี่ของพวกเขาให้หมดกำลังอย่างรวดเร็ว สิ่งนี้จะเฝ้าแต่เกิดขึ้นจนถึงเวลาสุดท้าย และแล้วในตอนสิ้นสุดของสงครามเมื่อทุกสิ่งจบสิ้นลงลูกแต่ละคนก็จะได้รับสถานภาพตามที่ลูกนั้นได้ชาร์จแบตเตอรี่ของลูกได้มากแค่ไหน ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกของพ่อ พ่อมาและดูแลใจพวกเขาทั้งหมดชาร์จแบตเตอรี่ของพวกเขา การละเล่นนี้ที่ลูกสร้างขึ้นมานี้มหัศจรรย์มาก! ขณะที่ลูกพยายามที่จะมีโยคะกับพ่อ ลูกเปลี่ยนความคิดไปจากท่านช้าแล้วช้าและดังนั้นลูกจึงสูญเสียไปอย่างมาก ลูกได้รับแรงบันดาลใจให้ทำความพยายาม, ไม่ใช่เคลื่อนออกไป ทุกวงจรในขณะที่ลูกกำลังเพียรพยายาม เมื่อละครมาถึงจุดจบบทบาทของลูกก็จะจบลงด้วยเช่นกันตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำลูก ประคำของลูกดวงวิญญาณก็ยังคงมีการทำขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง ลูกๆรู้ว่ามีลูกประคำของรูตริคและลูกประคำของวิษณุด้วยเช่นกัน ลูกประคำของเขานั้นควรที่จะวางไว้ในอันดับแรก พ่อสร้างโลกที่สูงส่ง เช่นที่มีลูกประคำของรูตริค(ดวงวิญญาณทั้งหมด)ก็มีลูกประคำของรูตริค(วิษณุ)ด้วยเช่นกัน ลูกประคำของบราห์มินไม่สามารถมีการทำขึ้นได้ในเวลานี้เพราะการเปลี่ยนแปลงยังคงเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ จะสรุปได้เมื่อลูกประคำของรูตริคถูกสร้างขึ้น จะมีลูกประคำของบราห์มินแต่ก็ยังไม่สามารถมีการสร้างขึ้นได้ ในความเป็นจริงทุกคนเป็นลูกของพระชาติบราห์มา มีลูกประคำของลูกๆของชีพบาบาและลูกประคำของวิษณุด้วยเช่นกัน ลูกกลายเป็นบราห์มินและดังนั้นลูกประคำหนึ่งนั้นต้องมีสำหรับชีวาและอีกลูกประคำหนึ่งนั้นสำหรับบราห์มา ความรู้ทั้งหมดนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกตามลำดับกันไป ทุกคนรับฟังสิ่งนี้แต่มันก็ออกไปจากหูของบางคนในขณะนั้น พวกเขาไม่ได้ยิน บางคนไม่แม้กระทั่งจะศึกษาเล่าเรียน พวกเขาไม่รู้ว่าพระเจ้ามาเพื่อจะสอนพวกเขา พวกเขาไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนเลย ลูกควรศึกษาการศึกษาด้วยความสุขอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องชาร์จแบตเตอรี่นั้นคือดวงวิญญาณใหม่อีกครั้ง โดยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงจนกว่าลูกจะกลับมาสโตร์ประธาน ลูกต้องไม่ประมาทที่แบตเตอรี่ของลูกจะหมดกำลัง

2. เพื่อที่จะกลายเป็นลูกที่รักเป็นพิเศษลูกต้องรักบ้านและพ่อ ลูกต้องกลับมาซาบซึ้งในความรู้และโยคะ ลูกต้องอธิบายให้กับพี่น้องของลูกในสิ่งที่พ่ออธิบายให้แก่ลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวอย่างเช่นพ่อบราห์มาและสัมผัสความใกล้ชิดกับความสมบูรณ์พร้อมในขณะที่ไม่ว่างเว้นอยู่กับงานรับใช้

พ่อบราห์มาไม่ว่างเว้นอยู่ในการรับใช้ แต่ท่านจะฟังข่าวและอยู่ในสันโดษ ท่านจะเข้าใจสาระของข่าวหนึ่งชั่วโมงในห้านาที ท่านจะทำให้ลูกๆมีความสุขและจากนั้นก็ให้ประสบการณ์ของสภาพของการพิจารณาภายในและอยู่ในความสันโดษ ทำตามพ่อในท่านองเดียวกัน พ่อบราห์มาไม่เคยพูดว่าท่านยุ่งมากเหลือเกิน เพราะท่านเป็นแบบอย่างเบื้องหน้าลูกๆ ในท่านองเดียวกันตามเวลาที่มีความจำเป็นสำหรับการฝึกฝนนี้ เมื่อลูกมีความรักสำหรับสิ่งนี้ในหัวใจของลูก ลูกก็จะหาเวลาและเป็นตัวอย่างให้กับคนอื่น ๆ

คติพจน์: การได้สัมผัสกับคาร์มาและโยคะในทุกการกระทำคือคาร์มาโยคี

*** โอม ชานติ ***